

บทความออนไลน์

Best of the Behind: เกร็ดหนังแห่งปีที่ผ่านมา

หลังจากเขียนเรื่องราวว่าด้วยเบื้องหลังหนังมาตลอดปี เดือนสุดท้ายของปีอยากจะแวะเล่าเกร็ดหนังมากมายที่ระหว่างปีอาจจะไม่ได้เขียนถึง หรือเนื้อที่ไม่พอ หาที่ลงไม่ได้ เดือนนี้จึงจะเป็นเดือนที่อยากเล่าเกร็ดหนังเล็กหนังใหญ่ที่เคยอ่านมาและประทับใจส่วนตัวครับ

First Man

หนังชีวประวัติ นีล อาร์มสตรอง ที่โฟกัสเพียงใบหน้าและจิตใจของนีลและภรรยา กำกับโดย เดเมียน ชาเซล ณ *La La Land* โดยในช่วงที่เขาทำรีเสิร์ชเพื่อเขียนบท เขาได้ไปขอพบกับ เจเน็ต อาร์มสตรอง ภรรยาของนีล (รับบทโดย แคลร์ ฟอย) เพื่ออัดเทปพูดคุยเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเธอและนีล เขาได้นำเทปนั้นมาให้แคลร์ศึกษาเพื่อใช้ในการแสดง โดยที่แคลร์ไม่ได้พบกับเจเน็ตจริง ๆ

สุดท้ายเจเน็ตก็เสียชีวิตในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ซึ่งก็คือ 2-3 เดือนก่อนหนังฉายจริง ทำให้เจเน็ตไม่ได้ดูหนังเรื่องนี้ไปโดยปริยาย แคลร์จึงไม่ได้เจอเจเน็ตตัวจริงไปด้วย ก็ถือเป็นจังหวะสุดท้ายของชีวิตที่อาจจะไม่ได้สมบูรณ์ แต่อย่างน้อยก็ได้ทิ้งเรื่องราวเอาไว้ก่อนจากไป ลูก ๆ ของอาร์มสตรองบอกว่า *First Man* บันทึกเรื่องของพ่อแม่เขาได้ตรงที่สุดเท่าที่เคยมีหนังมา

Three Billboards Outside Ebbing, Missouri

หนังว่าด้วยการต่อสู้ของหญิงแกร่งที่มีเรื่องกับตำรวจท้องถิ่นซึ่งไม่ยอมไขคดีลูกสาวของเธอที่ถูกข่มขืนและฆ่าทิ้ง เธอจึงไปติดบิลบอร์ด 3 ป้ายใหญ่เพื่อทวงถามความยุติธรรม กองถ่ายเรื่องนี้ต้องไปถ่ายทำที่เมืองเล็ก ๆ ในหุบเขาแห่งหนึ่ง และแน่นอนว่าการถ่ายทำในที่เล็ก ๆ แบบนั้นจะต้องเจอฝรั่งมุง ทางกองถ่ายเลยใช้วิธีการยืมดีต้อนรับชาวฝรั่งมุงไปเลย คือจัดสถานที่มุงไว้ให้เรียบร้อย จะได้ไม่เกิดความวุ่นวายขณะถ่ายทำ และในระหว่างพัก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

เบรคนั้น นักแสดงอย่าง วู้ดดี้ ฮาร์เรลสัน ก็มีการแวะไปแจกลายเซ็นให้ด้วย (บริการเยี่ยม มี service mind มาก) พอง่าย ๆ กันแบบนี้ ความมุง ๆ ก็เกิดขึ้นไม่กี่วันแล้วก็เริ่มไม่ค่อยมีคนมุงแล้ว (จีน) นอกจากนั้นทางทีมงานยังเปิดให้คนแถวนั้นมาสมัครเป็นเอ็กซ์ตรี้าประกอบฉากได้ด้วย รวมถึงมีนักเรียนหนังจากเมืองข้าง ๆ มาสมัครทำงานเป็นสแตนด์อินช่วยยืนบล็อกช็อตก่อนนักแสดงจริงมาเข้าฉากด้วยเช่นกัน ถือเป็นกองถ่ายที่ทำงานร่วมกับชาวบ้าน โดยแท้จริง

Burning

หนังอินดี้เกาหลีมาแรงประจำปีจากนวนิยายของ ฮารูกิ มูราคามิ ในหนังจะมีฉากที่ตัวละครหลัก 3 คนนั่งเหม่อมองดวงอาทิตย์ยามโพล้เพล้และนั่งคุยกันไปด้วย ซึ่งเป็นซีนสำคัญของหนัง แม้ว่าฉากนี้ในหนังจะโผล่มาเพียงไม่กี่นาที แต่ในการถ่ายทำนั้น พวกเขาต้องถ่ายฉากนี้ทุกวันนานเป็นเดือน เพราะพระอาทิตย์ในช่วงเวลานั้นตกอย่างรวดเร็วว่าง่าย ๆ คือวันเดียวจะถ่ายทำซ็อตนั้นได้ไม่กี่เทกเท่านั้น ก็เลยต้องมาตามถ่ายกันในช่วงเวลาเดิมทุกวันจนกว่าจะได้เทกที่ดีและแสงที่ดีด้วยในเวลาเดียวกัน

The Shape of Water

อันนี้ไม่เกี่ยวกับการถ่ายทำเท่าไร แต่คืนที่หนึ่งเรื่องนี้ชนะออสการ์สาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยมนั้น ไมเคิล แซนนอน นักแสดงสมทบในหนังที่ได้เข้าชิงรางวัลด้วยเช่นกันกลับไม่ได้ไปร่วมงาน คำคินนั้นเขานั่งอยู่ในบาร์เล็ก ๆ ที่ชิคาโก ในสภาพชุดอยู่บ้าน นั่งกินเบียร์หน้าเด็ก ๆ อยู่คนเดียวในร้านพร้อมกับดูถ่ายทอดสดงานประกาศรางวัลนี้แบบไม่ได้เปิดเสียง เพราะในบาร์ปิดเสียงทีวี เขาก็เลยได้ดูผู้กำกับ กิลเลอร์โม เดล โตโร และผองเพื่อนขึ้นไปรับรางวัล

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ท่ามกลางเสียงเพลงดัง ๆ ในบาร์แทน และนี่คือหนึ่งในความเรียบง่ายของนักแสดงฮอลลีวูดคนหนึ่ง ไมลีย์ น่าจะเป็นความเรียบง่ายของคุณไม่เคยมีคนเดียวมากกว่า แต่เอ๊ะ เขาไม่ได้ทะเลาะอะไรกันใช่ไหม เลย์ไม่ได้ไปงาน 555

Hereditary

หนังสยองทุนต่ำที่ดังสุด ๆ ของปี ว่าด้วยครอบครัวที่เหมือนโดนเล่นของ ซึ่งแรงบันดาลใจของหนังเรื่องนี้เกิดจากที่ครอบครัวของผู้กำกับโดนเล่นของใส่ ทำให้ช่วยติดกัน 3 ปี ซึ่งชอบมาก ชีวิตจริงโดนเล่นของมาก็เลยทำหนังเกี่ยวกับการโดนเล่นของไปเลย

Bohemian Rhapsody

ซาซา บารอน โคเฮน เคยเกือบจะได้มารับบทเป็น เฟรเดอริค เมอคิวรี (นี่ที่ ๆ ดู *Borat* กันมากเกินไปหรือเปล่าครับ) ราวี่ มาเลค ต้องใส่ฟันยางเข้าไปเพื่อให้ได้ฟันแบบเฟรเดอริคตัวจริง หลังจากถ่ายหนังเสร็จ ราวี่เก็บฟันยางนั้นไว้เป็นที่ระลึกพร้อมกับเอาไปหล่อทองเก็บไว้

Roma

หนังเรื่องล่าสุดของ อัลฟอนโซ กัวรอน ที่ว่าด้วยชีวิตของแม่บ้านเม็กซิโกในช่วงปี 1970 แม้ว่าลูกหนังเหมือนจะดูเรียบง่ายและทุนต่ำ แต่หนังใช้เวลาถ่ายทำไปประมาณ 100 กว่าวันด้วยทุนเพียง 15 ล้านเหรียญสหรัฐ (คือลงไปหมด เพราะปกติทุนน้อยต้องถ่ายน้อยวัน แต่อันนี้ทุนน้อยแต่ถ่ายรั้อยกว่าวัน) นี่ยังไม่นับการถ่ายแบบลอง

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

เทกที่มีนักแสดงประกอบหลายสิบชีวิต รวมถึงฉากบางฉากที่เหมือนจะไม่มีอะไร แต่จริง ๆ ซี้จี้เต็มไปหมดเลย ตัวอย่างเช่น ฉากชายทะเล (หากคุณดูแล้ว) ที่เหมือนจะเป็นลองเทกง่าย ๆ ถ่ายตามธรรมชาติจริง ๆ แต่จริง ๆ ฉากนั้นเป็นการเอาหลาย ๆ เทกมาตัดปะผสมกันในช็อตเดียว ยังไม่นับการทำซี้จี้ให้ทะเลดูสูงขึ้น (จะได้ดูน้ำลึกขึ้น) และอีกมากมายที่เราอาจมองไม่ออกว่าเป็นซี้จี้

พิสูจน์อักษร: ภาสินี เพิ่มพันธุ์พงศ์

ที่มา <https://thestandard.co/best-of-the-behind-2018/>

